

314/a. Hadd menjek, Istenem...

1. Hadd men-jek, Is - te-nem, Min - dig fe - léd,
Fáj - dal - mak út - ja - in Min - dig fe - léd.

Ó, sok ke - reszt - je van, De ez az én u - tam,

Mert hoz - zád visz, U - ram, Min - dig fe - léd.

2. Ha este száll reám, S csendes helyen
Álomra hajtánám Fáradt fejem:
Nem lesz, hol nyughatom, Kő lesz a vánkosom,
De álomszárnyakon Szállok feléd.
3. Oly szoros, oly keskeny Út visz hozzád!
Mégis ez ösvényen Érem hazám.
Ott angyalok várnak, Ott téged láthatlak,
Engedj közelb hozzád, Ó, szent Uram!

4. Az éj után, mikor Fölkél a nap,
S megszentelt néped közt Állhatok majd.
Most szívem oltárán Áldozom a hálám,
Engedj közelb hozzád, Halld meg imám!
5. Bár most még rejtve vagy Én előttem,
Teljesítsd vágyam, Én Istenem!
Ha utam bevégzem, S keresztem letészem,
Engedj közelb hozzád, Én Istenem!

T 61

314/b. Hadd menjek, Istenem...

1. Hadd men-jek, Is - te-nem, Min-dig fe-léd, Fáj-dal-mak út - ja - in

Min - dig fe - léd. Ó, sok ke - reszt - je van, De ez az

én u - tam, Mert hoz-zád visz, U-ram, Min - dig fe - léd.